

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Sogne-Baadets Lösning og Hr. Professor Clausen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 14. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_529-txt-shoot-idm404/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

iblandt os, uetop der, hvor, efter Sagens Natur, Friheden til at vælge mellem Præsterne maatte blive stærkest benyttet og kunde snarest forløsrne, uden at dog deraf er flydt mindste Ulempe som var værd at nævne.

Hvem der altsaa vil nægte dette Forslag sit Beskald (end sige i den Aalebning udstrige mig for Nationalisme) jeg veed ikke hvad) maa nødvendigvis enten være en svoren Fiende af Samvittigheds-Frihed, eller han maa antage, at Denne slet intet vandt derved. Hvem der nu er det Første, han brændemærker derved i mine Dine sig selv, og det er altsands unyttigt at ville ophjse Rogen i aandelige Ting, der luffer Dine for det Klareste, vi kan sige, som umægtelig er, at da Enhver af os selv maa gjøre Gud og sin Samvittighed Regnskab for, hvordan han forarbejder sin Saligheds Sag, bliver det ogsaa aabenbar Enhvers egen Sag, hvori intet andet Menneske har Ret til at blande sig imod vor Villie, med mindre vi er gale nok til at paastaae det er os en Saligheds-Sag at gjøre Andre Fortræd. Hvem der antager det Sidste, nemlig at Sogne-Baadets Løsning slet ikke vilde være nogen Binding for Samvittigheds-Friheden, maa nødvendigvis paastaae, at alle Stats-Kirkens Præster troe, tænke og tale eens, og da det Mobbatte er vitterligt, kan Spørgsmaalet aldrig være: om der vindes mere Samvittigheds-Frihed ved Sogne-Baadets Løsning, men kun, om der kan vindes Saamegen som de Søndige paa begge Sider kan og vil nydes med.

At nu de Hrr. Clausen ikke finde, de kan

nydes med mindre Samvittigheds-Frihed end Frihed til paa deres Samvittighed at aflasse og udrydde Alt hvad de kalde Overtro og Morke, Svarmeri og Fanatisme, det synes klart nok, men da denne saakaldte Samvittigheds-Frihed paa et Paar ligner Paade-Magt, faae de vel nedes til at give lidt bedre Klob, og stiondt jeg gjerne undte dem Frihed til at have en Kirke for dem selv og være Paver for hvem det kunde gjøre lykkelige, saa synes mig dog, det var alt store Ting, naar de beholdt Lov til paa Stats-Kirkens Beskafning fremdeles at nedrive dens tusindaarige Daares-Pagt og Alt hvad der i dens Lærdom mishager dem.

Med ganske anderledes Høie kunde Stats-Religionens troe Tilhængere klage over, at Sogne-Baadets Løsning gav dem fornaap en Samvittigheds-Frihed, da de allerede nu paa mange Steder maatte reise langt for at finde en luthersk-ristelig Præst og havde al Grund til at frygte for endnu større Sjælbhed herefter, da Hr. Professor Clausen faaer i Spidsen for Præste-Lærerne.

Til disse mine Troes-Forvaandte vilde jeg inderlid sige: det er sandt, at de Præster i Stats-Kirken, der kan tillale eder, mangensieds ere tyndt faede, og at det efter menneskelig Regning under nærværende Omstændigheder maatte bestandig blive værre, men ved Sogne-Baadets Løsning blev dog aabenbar Sællingen taaleligere, og da de fleste af eder dog neppe har lyst til at gaee ud af Stats-Kirken og selv sørge for Præster, bør I indsee, at Sogne-Baadets Løsning er det Bedste, der efter Omstændighederne

